

ZIARNO MARYI

Rok 2022 Listopad nr 910(123) - Data wydania 06.11.2022

Do użytku wewnętrznego

Życie doczesne dla życia wiecznego

Nie znamy naszej śmierci i nie znamy życia po niej. Wszelkie próby opisu nieba, czyśćca czy piekła przez świętych oraz osoby, którym Pan Bóg pozwolił dotknąć tej rzeczywistości, są tylko nieudolnymi obrazami, które przekazują nam prawdę, że niebo jest pełnią szczęścia, czyściec – stanem wielkiego oczyszczającego cierpienia w oczekiwaniu nieba, a piekło – przerażającą rzeczywistością cierpienia wiecznego potępienia. Warto przypomnieć o prawdach wiary objawionych przez Chrystusa: o sądzie w chwili śmierci, o niebie, czyśćcu oraz o piekle. Tajemnica śmierci

Nasze ziemskie życie jest czasem jedynym i niepowtarzalnym, w którym powinniśmy pozwalać Chrystusowi, aby nas przemieniał, oczyszczał, napełniał nasze serca miłością, tak byśmy dojrzewali do pełni szczęścia w niebie. Każdy człowiek ma nieśmiertelną duszę, która w chwili śmierci zostanie oddzielona od ciała. Po śmierci człowiek będzie żył dalej w wymiarze duchowym.

„Gdy zakończy się jeden jedyny bieg naszego ziemskiego żywota”, nie wrócimy już do kolejnego życia ziemskiego. „Postanowione ludziom raz umrzeć” (Hbr 9,27). Po śmierci

nie ma „reinkarnacji” (KKK 1013). W momencie śmierci spotkamy się z Chrystusem „twarzą w twarz”. Wtedy dokona się sąd szczegółowy, podczas którego będziemy sądzeni z miłości i otrzymamy wieczną zapłatę. „Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub dobre” (2 Kor 5,10).

Niebo

Ci, którzy w chwili śmierci będą w stanie łaski uświęcającej, a więc będą mieli czyste serca, dojrzałe do miłości, bez żadnego grzechu, pójdą od razu do nieba. W niebie zbawieni żyją na zawsze z Chrystusem, uczestniczą w życiu i miłości Trójcy Świętej, razem z aniołami i wszystkimi świętymi. W niebie

zostaną zaspokojone wszystkie nasze najgłębsze pragnienia i dążenia; jest tam pełnia szczęścia, które trwa wiecznie.

Dla nas, żyjących na ziemi, tajemnica nieba „przekracza wszelkie możliwości naszego zrozumienia i wyobrażenia. Pismo święte mówi o niej w obrazach: życie, światło, pokój, ucztowanie, wino królestwa, dom Ojca, niebieskie Jeruzalem, raj: »To, czego ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują« (1 Kor 2,9)” (KKK 1027).

Końcowe oczyszczenie, czyli czyściec

Jeżeli w momencie śmierci umierający człowiek przyjmie dar Bożego Miłosierdzia, będzie żałował za grzechy, ale konsekwencje jego złego postępowania będą zadawać cierpienie ludziom żyjącym na ziemi i on sam będzie potrzebował oczyszczenia, to wtedy będzie go czekał bardzo bolesny proces oczyszczania – dojrzewania do miłości w czyśćcu: „Sam wprawdzie ocaleje, lecz tak jakby przez ogień” (1 Kor 3,15).

Ojciec Święty Benedykt XVI tak wyjaśnia znaczenie tekstu z 1 Listu do Koryntian, w którym jest mowa o tajemnicy bolesnego dojrzewania do nieba w czyśćcu: „Święty Paweł mówi przede wszystkim, że egzystencja chrześcijańska jest zbudowana na wspólnym fundamencie: Jezu-

sie Chrystusie. Jest to solidny fundament. Jeśli mocno opieramy się na tym fundamencie i na nim zbudowaliśmy nasze życie, wiemy, że nawet w śmierci ten fundament nie może nam być odebrany.

Dalej Paweł pisze: »I tak jak ktoś na tym fundamencie budu-

je: ze złota, ze srebra, z drogich kamieni, z drewna, z trawy lub ze słomy, tak też jawne się stanie dzieło każdego: odsłoni je dzień [Pański]; okaże się bowiem w ogniu, który je wypróbuje, jakie jest. Ten, którego budowla wzniesiona na fundamencie przetrwa, otrzyma zapłatę; ten zaś, którego dzieło spłonie, poniesie szkodę: sam wprawdzie ocaleje, lecz tak jakby przez ogień« (1 Kor 3,12-15). W każdym razie ten tekst pokazuje jasno, że ocalenie ludzi może mieć różne formy; że niektóre rzeczy zbudowane mogą ulec spaleni do końca; że dla ocalenia trzeba przejść samemu przez »ogień«, aby definitywnie stać się otwartym na Boga i móc zająć miejsce przy Jego stole na wiekuistej uczcie weselnej» (encyklika Spe salvi, 46).

„To końcowe oczyszczenie wybranych, które jest czymś całkowicie innym niż kara potępionych, Kościół nazywa czyścem. (...) Tradycja Kościoła, opierając się na niektórych tekstach Pisma świętego, mówi o ogniu oczyszczającym.

od Niego. Ten stan ostatecznego samowykluczenia z jedności z Bogiem i świętymi określa się słowem »piekło« (KKK 1033).

„Dziś byłam w przepaściach piekła – pisze św. Faustyna – (...) Niech grzesznik wie: jakim zmysłem grzeszy, takim dręczony będzie przez wieczność całą. Piśzę o tym z rozkazu Bożego, aby żadna dusza nie wymawiała się, że nie ma piekła, albo tym, że nikt tam nie był i nie wie, jak tam jest. Ja, siostra Faustyna, z rozkazu Bożego byłam w przepaściach piekła na to, aby mówić duszom i świadczyć, że piekło jest. (...) To, com napisała, jest słabym cieniem rzeczy, które widziałam. Jedno zauważyłam: że tam jest najwięcej dusz, które nie dowierzały, że jest piekło» (Dz. 741).

MODLITWA ŚW. GERTRUDY uwalniająca dusze z czyśćca

Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci, Najdroższą Krew Boskiego Syna Twego, Pana naszego, Jezusa Chrystusa w połączeniu ze wszystkimi Mszami świętymi dzisiaj na całym świecie odprawianymi, za dusze w Czyścicu cierpiące, za umierających, za grzeszników na świecie, za grzeszników w Kościele powszechnym, za grzeszników w mojej rodzinie, a także w moim domu. Amen.

Piekło

Tych natomiast, którzy w ciągu ziemskiego życia i w chwili śmierci świadomie i dobrowolnie odrzucili miłość i miłosierdzie Boże, czeka wieczność piekła.

„Nie możemy być zjednoczeni z Bogiem, jeśli nie wybieramy w sposób dobrowolny Jego miłości. Nie możemy jednak kochać Boga, jeśli grzeszymy ciężko przeciw Niemu, przeciw naszemu bliźniemu lub przeciw nam samym: „Kto (...) nie miłuje, trwa w śmierci. Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie nosi w sobie życia wiecznego” (1 J 3,14 c-15). (...) Umrzeć w grzechu śmiertelnym, nie żałując za niego i nie przyjmując miłosiernej miłości Boga, oznacza pozostać z wolnego wyboru na zawsze oddzielonym

Co słyhać w moim Kościele?

Papieska modlitewna intencja ewangelizacyjna:

Listopad 2022 r.: **Módlmy się, aby dzieci, które cierpią – te, które żyją na ulicy, ofiary wojen, sieroty – miały dostęp do edukacji i mogły na nowo zaznać uczucia ze strony rodziny.**

Papież Franciszek na Forum na rzecz Dialogu w Bahrajnie

O podejmowanie modlitwy, wychowania i działań na rzecz pokoju i współistnienia zaapelował Franciszek zwracając się do uczestników kończącego się w Awali "Bahrajńskiego Forum na rzecz Dialogu: Wschód i Zachód dla ludzkiego współistnienia". Papież wezwał uczestników tego spotkania „abyśmy razem byli prorokami współżycia, twórcami jedności, budowniczymi pokoju”.

Papież do przywódców muzułmańskich:

Bóg nigdy nie prowadzi do wojny, nigdy nie nawołuje do nienawiści, nigdy nie skłania do przemocy – przekonywał papież Franciszek podczas spotkania z Muzułmańską Radą Starszych. Odbyło się ono na dziedzińcu meczetu przy pałacu królewskim Sa-chir.

Kraków: wkrótce wystawa współczesnych obrazów Jezusa Miłosiernego

9 listopada br. w Krużgankach Klasztoru Ojców Dominikanów w Krakowie odbędzie się premierowy wernisaż współczesnych obrazów Jezusa Miłosiernego w autorskiej interpretacji dziesięciu znakomitych malarzy polskich. Prace powstały na specjalne zamówienie organizatorów projektu „Namalować katolicyzm od nowa”, którego celem jest ożywienie tradycji sztuki sakralnej. Obrazy, co ważne, zostały wykonane zgodnie ze wskazówkami z a p i s a n y m i w „Dzienniczku” przez św. Siostrę Faustynę Kowalską. Projekt powstaje we współpracy z teologami, historykami sztuki i filozofami. Dzięki współpracy z Diecezją Warszawsko-Praską obrazy służyć będą celom kultowym. Dzień po otwarciu wystawy odbędzie się konferencja naukowa poświęcona współczesnej sztuce sakralnej.

Michał Kondrat, reż. filmu „Prorok”: Wyszyński to gigant, Clint Eastwood w purpurze

- Kard. Wyszyński to gigant, taki Clint Eastwood w purpurze - uważa Michał Kondrat, reżyser filmu „Prorok”, który 11 listopada

wejdzie na ekrany kin w Polsce, a kilka dni później także w Stanach Zjednoczonych. Obraz przedstawia losy Prymasa Tysiąclecia po uwolnieniu z internowania i walkę kardynała o wolność i godność każdego człowieka.

3 listopada br. w kościele pw. Św. Huberta w Rzeszowie (Os. Miłocin) bp Kazimierz Górny odprawił Mszę św. z okazji liturgicznego wspomnienia patrona myśliwych i leśników.

Homilię wygłosił ks. Franciszek Berak, kapelan świętokrzyskich myśliwych i leśników. Uczestniczący w uroczystości wysłuchali referatu „Łowiectwo na Rzeszowszczyźnie przed jubileuszem 100 lecia PZŁ”, który wygłosił dr Jerzy Skrzypczak, Dyrektora Muzeum Regionalnego w Mielcu.

Jak co roku, w pierwszych dniach listopada, miłocińska świątynia ubarwiła się ciemnozielonymi mundurami myśliwych zgromadzonych pod przewodnictwem bp. Kazimierza Górnego, aby oddawać cześć św. Hubertowi, patronowi parafii. Brac myśliwska wraz z leśnikami, Bractwem św. Huberta oraz sympatykami łowiectwa przybyła, aby wspólnie świętować liturgiczne wspomnienie św. Huberta, który jest patronem myśliwych.

W październiku w naszej parafii „z wody i Ducha Świętego” narodzili się:

Amelia Słowik
Iga Słowik
Szymon Piotr Buraś
Borys Tryczyński

Michał Wal
Aleksy Nowacki
Tomasz Pondo
Eryk Kot

W październiku ślubowali sobie miłość w sakramencie małżeństwa:

- ♥♥ Marcin Bartłomiej Leniart i Maria Joanna Bończak
- ♥♥ Błażej Tryczyński i Dorota Orzech
- ♥♥ Kacper Paweł Rudka i Anna Maria Mazan

W październiku odeszli od nas do wieczności:

ks. Zdzisław Kaleński 1928 r.
Wojciech Henowski 2022 r.
Ludwik Tadeusz Siwy 1948 r.
Małgorzata Maria Oręziak z d. Hadyś 1962 r.

Za ławkami są cegiełki na budowę pomnika dzieci utraconych.

Na tych cegiełkach jest numer konta na który można wpłacać aby wesprzeć budowę tego pomnika na nowym cmentarzu.

PISMO DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO
ADRES REDAKCJI:

Parafia Rzymskokatolicka pw. Narodzenia NMP
ul. Jana Pawła II 27 39-120 Sędziszów Młp.

Tel. do Ks. dyżurnego: 575 249 939

Strona www: parafiasiedziszow.pl

Konto parafialne:

90 9172 0003 00016867 2000 0010